

Pier21 brengt weergaloze voorstelling

De voorstelling 'Krijst der safolle foar werom' van Pier21 zou je als theaterbezoeker ook een andere betekenis kunnen geven.

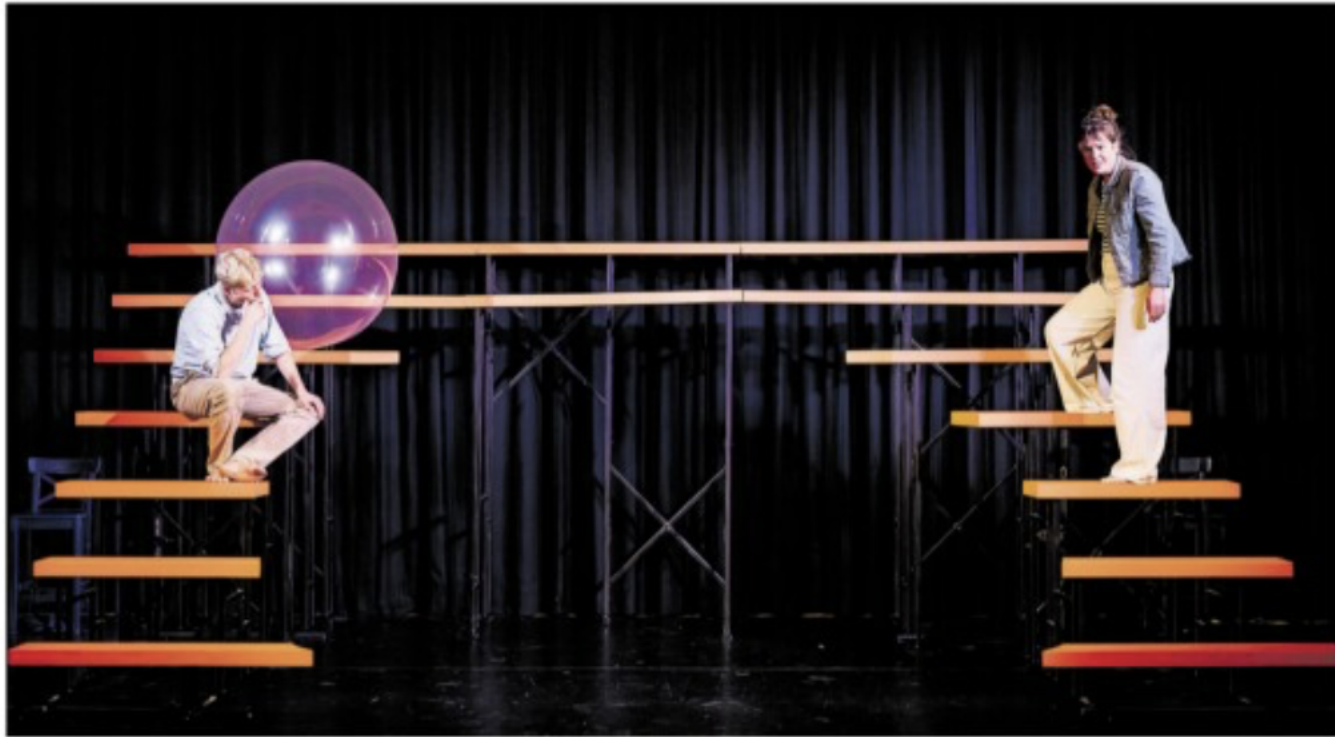
RYNK BOSMA

Wat een talent, als je denkt aan actrice Anna Raadsveld (1990) als Djoeke en acteur Benno Veenstra (1994) als Frank. Wat een weergaloze voorstelling. Kortom theaterbezoeker: 'krijst der in soad foar werom.'

Broer en zus Djoeke en Frank doen samen de voorbereidingen van de kerstmusical en dat gebeurt met minimale middelen want alle handelingen worden wel van geluid voorzien, maar je ziet ze niet. Het doet een beetje denken aan de voorstellingen van de in 2015 overleden, ooit fameuze pantomimelegende Rob van Reijn. Met dit verschil dat de geluiden bij zijn voorstellingen op band stonden, en in deze voorstelling verzorgen de beide acteurs zelf de geluiden. En dat geeft af en toe een komisch effect.

Djoeke telt als moeder van een kind de bomen in haar eigen woud der verwachtingen, zo zou je kunnen zeggen. En dat alles probeert zij haar broer Frank duidelijk te maken. Djoeke wil niet ondankbaar klinken, maar voelt zich vaak 'geleefd' als moeder. Zij heeft het gevoel dat zij sinds haar moederschap haar vrijheid is kwijtgeraakt. Want 'Se is der altiten, ek al is se der net dan sit se wol yn de holle'. De van tevoren voorgespiegelde 'roze dream' spat uit elkaar en zij is terug op aarde. Met als bezwering van het schuldgevoel de verklaring dat haar liefde voor eigen kind eindeloos is en onvoorwaardelijk.

Tegenhanger Frank heeft een op dat moment niet zo soepel verlopende relatie met Juliam en heeft grote moeite met het feit dat het zo moeilijk is binnen zijn relatie om

Anna Raadsveld en Benno Veenstra in 'Krijst der safolle foar werom'. FOTO LUCAS KEMPER

een kind te krijgen of te adopteren. En dat betekent dat het hem pijn doet zijn zus zo in zijn ogen te lichtzinnig horen spreken over een abortus. Een tweede zwangerschap die Djoeke zelf nog maar pas ontdekte, maar niet kon verhullen voor de scherpzinnige broer.

'Mem wurde is in fersin. It is net echt, ik fiel der neat by', zo deelt Djoeke haar ervaringen met de broer en iedereen altijd maar zeggen 'Aansens wurdt it better'. In de ogen van Djoeke een holle frase want 'aansens wurdt it net better' want haar gevoel van 'vrij zijn' komt nooit terug. Deze toch nog altijd actuele levensthema's worden overigens op een lichtvoetige wijze gebracht in een minimaal decor. Als docent drama wil Frank zijn zuster helpen door middel van het beproefde rollenspel. Een voorschot nemen op het gesprek met echtgenoot Bas om hem te vertellen over die nieuwe zwangerschap.

Het zijn hilarische intermezzo's die soms een al te fel licht werpen op de verhoudingen binnen het gezin waarmee over enkele dagen kerstfeest zal worden gevierd. Mem heeft

'Mem wurde is in fersin. It is net echt, ik fiel der neat by'

een nieuwe relatie en wil met de Kerst met die nieuwe relatie Wouter thuis komen om kerstfeest te vieren. De problematische verhouding mem-soan wordt in een prachtig rollenspel samen op een bank verbeeld. Stroef, bijna stug naast elkaar op de bank. Voor de beide acteurs een mooie kans om zich uit te leven in de verschillende rollen waarbij echtgenoot Bas heel vleitend door broerlief wordt neergezet.

Wordt het abortus of adoptie, zo kun je de probleemstelling samenvatten. Met een Frank die uiterst voorzichtig voorstelt dat hij het kind wel wil adopteren. Broer en zus worden voor even frontsoldaten die elkaar vanuit de eigen loopgraven van standpunten beschieten met verwijten. Een beschieting die al gauw eindigt in een staakt het vuren omdat

het gedeelde verleden uit eigen kindertijd te sterk is.

De een herinnert zich die tocht door het bos in een gele jas, de ander weet zeker dat het een rode jas was. Een met liefde gedeelde herinnering van broer en zus uit de tijd dat zij kinderen waren. En dat leidt tot het besef: 'As wy der net mear binne, is dat ek fuort.'

Het door Ali Zijlstra geschreven verhaal en de door Mara van Vlijmen geregisseerde voorstelling zou je kunnen vergelijken met het aannemen van een maatpak of een gala-jurk voor een feest. Met Zijlstra als kleermaker en Van Vlijmen als degenen die de kleuren van de kleding bepaalt. En die twee elementen kwamen op weergaloze wijze samen in het spel van Raadsveld en Veenstra.

De donkere ogen van Raadsveld waren samen met de gezichtsexpressie, voelden emotioneel zo echt aan en zo overtuigend in de afwisseling. Een prachtige mimiek die de stemmingswisselingen van vreugde naar paniek, van 'trochpakke' naar 'mijmeren' begeleidden, voelden af en toe als een Formule 1-race met Max Verstappen aan het stuur. En

dat gold niet minder voor Veenstra die in enkele veelzeggende bewegingen bijna achteloos even de nieuwe liefde van mem wist neer te zetten. Een overtuigende broer zonder die zo vaak vertoonde, haast clichématige, overdreven gebaartjes van iemand die op andere mannen valt.

Dat alles zorgt ervoor dat je na anderhalf uur - zonder pauze - het gevoel hebt uit een emotionele achtbaan te stappen zonder het gevoel te hebben dat je weer veilig op vaste grond bent. Na de achtbaan geen prins die met een kus alle problemen even oplost. Kortom: theaterbezoeker: 'krijst der in soad foar werom.'

De voorstelling 'Krijst der safolle foar werom' van Pier21 is op donderdag en vrijdag 17 en 18 oktober in De Pleats in Burgum te zien. Zondag 20 oktober om 15.00 uur in De Colie in Kollum en op vrijdag 1 november om 20.00 uur in De Terpring in Brantgum. Wie dit heeft gemist kan altijd nog op 14 november terecht in de Theaterkerk in Nes of op 29 november in Theater Sense in Dokkum. Kaarten: pier21.nl/producties-en-voorstellingen.